

[Alfred Jensen.]

jeg med Formandens Tilladelse gerne vil oplæse:

„Øl- og Mineralvands-Arbejdernes ordinære Generalforsamling den 26. November 1936 udtaler herved gennem denne Resolution den varmeste Tilslutning til de af D. K. P. stillede Lovforslag om Vinterhjælp til de langvarigt arbejdsløse og henstiller herved til Regering og Rigsdag, at man lader Forslaget nyde Fremme, saaledes at denne Lov kan komme de arbejdsløse til Hjælp nu op til Julen. Vi henstiller samtidig til Regeringen, at man vedtager Forslaget helt og ubeskaaret, idet vi nu kan konstatere dette Faktum, at der nu ikke længere ligger nogen Hindring i Vejen, idet den arbejdende Befolkning gav Regeringen sin Støtte til Landstingsvalget i Aar, hvorfor man nu forventer, at Regeringen indfrier sine Løfter og gennem dette Lovforslag lindrer den øjeblikkelige Nød blandt den store Hær af arbejdsløse.“

Denne Udtalelse taler for sig selv. Den Udtalelse, som blev vedtaget paa vor Generalforsamling i Gaar, siger det samme, men med andre Ord, og jeg er overbevist om, at hvis vi gik rundt i alle Landets Fagforeninger og stillede Spørgsmaalet op, som det i Virkeligheden foreligger, saa var der enstemmig Tilslutning til dette Forslag. Derfor er det mig noget af en Forbavselse, at man ikke tager noget mere velvilligt paa det, og jeg appellerer til de ærede Medlemmer i dette høje Ting, at de overvejer endnu en Gang, inden de afviser Forslaget. Lad os ikke skuffe de arbejdsløse, for de venter, at denne Hjælp bliver dem givet.

Einer-Jensen: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde, at man ikke ønskede at røre ved den tekniske Opbygning af Arbejdsløshedsloven, og derfor kunde Venstre ikke medvirke her.

Jeg forstaar ikke rigtig den Begrundelse, for gennem Fortsættelseskassen rører man jo heller ikke ved den tekniske Opbygning, det er bare et Spørgsmaal, om Staten skal betale mere eller mindre til Arbejdsløsheds-kassen. Derimod maa jeg sige, at det ærede Medlem rører ved den tekniske Opbygning, idet det ærede Medlems Parti i Landstinget sammen med de Konservative havde stillet et Ændringsforslag, hvorefter man begrænser Udbetalingen af Understøttelsen for de ugifte og siger 130 Dage. Maa jeg gøre opmærksom paa, at der er Masser af Kasser, bl. a. den Kasse, jeg selv repræsenterer, der har 140 Dage — altsaa ingen af de ugifte

vil kunne faa noget efter det ærede Medlems Forslag, men de skal alle sammen være med til at betale Udgiften. Jeg synes, det i høj Grad rører ved den tekniske Opbygning af Arbejdsløshedskasserne. Man maa ikke udbetale Understøttelse til den ugifte, men han skal være med at betale den samlede Understøttelse gennem Kassen. Er det ikke i høj Grad at røre ved den tekniske Opbygning af Arbejdsløshedskasserne? Jeg tror, at det ærede Medlem maa give mig Ret i, at det i høj Grad forrykker det Forhold, som i Forvejen er til Stede, naar den ugiftes Understøttelse er begrænset, medens han maa betale det samme Kontingent som den gifte.

Det ærede Medlem talte om den store Kontingentudbetaling, som Københavns Kommune havde præsteret. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem og til alle Landbo-repræsentanter, at det er jo kun et Bevis paa, hvor store Kontingenter Arbejdsløsheds-kassernes Medlemmer maa betale. Det er jo ogsaa Kontingenter paa 2—3—4 Kr. om Ugen for mange Kassers Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen sagde: Arbejdsløshedskasserne er jo saa velhavende, de har jo 100 Mill. Kr. i Formue. Jeg tør naaske møde med Regningen hos det ærede Medlem i Morgen og faa de 20 Mill. Kr., der mangler. Saa let kan man nu ikke handle med Tallene. Arbejdsløshedskasserne havde den 1. April 57 Mill. Kr. i Formue og Fortsættelseskasserne 23 Mill. Kr., altsaa 80 Mill. Kr.

Naar det ærede Medlem nu siger 100 Mill. Kr., saa kan den ene Femtedel jo rigeligt dække Udgiften til den Lov, vi taler om her, saa bare vi faar fat i dem, er der ingen Anledning til yderligere at drøfte Spørgsmaalet om Pengene.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gjorde op, at de arbejdsløse eller Arbejdsløshedskassemedlemmerne selv maa betale Halvdelen af den Understøttelse, som denne Lov omfatter. Skal vi nu ikke tage det reelt, som det er. Hvis vi tager Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, udbetaler de 4 Kr. i Understøttelse pr. Dag. De faar Halvdelen refunderet af Fonden, der igen faar det fra Staten, og de faar 90 Øre i Statstilskud af det indbetalte Kontingent. Det vil altsaa sige, at de betaler selv 1 Kr. 10 Øre af de 4 Kr. Det er det faktiske, og det er, som Socialministeren sagde, Loven af 1932, hvor det lykkedes os at faa bragt Statstilskuddet op for de Kasser, der har Medlemmerne med de lave Lønninger, og det er ogsaa en af Aarsagerne til, at det er lykkedes Arbejdsløshedskasserne i de senere